

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1535/2007

z dnia 20 grudnia 2007 r.

w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy *de minimis* w sektorze produkcji rolnej

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. dotyczące stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa⁽¹⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 994/98 upoważnia Komisję do określenia w drodze rozporządzenia pułapu, poniżej którego środki pomocowe uważa się za niespełniające wszystkich kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu i tym samym niepodlegające procedurze zgłoszenia przewidzianej w art. 88 ust. 3 Traktatu.
- (2) Komisja zastosowała art. 87 i 88 Traktatu i w szczególności wyjaśniła w wielu swoich decyzjach pojęcie pomocy w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu. Komisja określiła również swoją politykę w odniesieniu do pułapu *de minimis*, poniżej którego można uznać, że art. 87 ust. 1 nie ma zastosowania, najpierw w zawiadomieniu w sprawie stosowania zasady *de minimis* do pomocy państwa⁽³⁾, a następnie w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 69/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis*⁽⁴⁾, zastąpionego w dniu 1 stycznia 2007 r. rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy *de minimis*⁽⁵⁾. Ze względu na specjalne zasady, które stosuje się w sektorze rolnym, a także mając na uwadze występujące w tym sektorze ryzyko, iż nawet niewielkie kwoty udzielonej pomocy mogą spełniać kryteria art. 87 ust. 1 Traktatu, sektor rolnictwa wyłączono z zakresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 69/2001. Sektor rolnictwa wyłączono również z zakresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 1998/2006.
- (3) Jednakże ponieważ zdobyte w ciągu lat doświadczenie wykazało, że, przy spełnieniu niektórych warunków, niewielkie kwoty pomocy przyznawane w sektorze rolnym także mogą nie spełniać kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu, w rozporządzeniu Komisji

(WE) nr 1860/2004 z dnia 6 października 2004 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy w ramach zasady *de minimis* dla sektora rolnego i sektora rybołówstwa⁽⁶⁾ ustanowiono zasady umożliwiające przyznawanie pomocy *de minimis* we wspomnianym sektorze. Rozporządzenie to, zgodnie z którym całkowitą kwotę pomocy *de minimis* przyznanej jednemu i temu samemu przedsiębiorstwu uznaje się za niespełniającą wszystkich kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu, jeśli nie przekracza ona 3 000 EUR na beneficjenta w okresie trzech lat ani kwoty skumulowanej, określonej dla danego państwa członkowskiego i stanowiącej 0,3 % produkcji rocznej sektora rolnego, obejmuje swoim zakresem jednocześnie produkcję podstawową oraz działalność związaną z przetwórstwem i wprowadzaniem do obrotu produktów rolnych.

- (4) Ze względu na podobieństwa istniejące między działalnością związaną z przetwórstwem i wprowadzaniem do obrotu produktów rolnych z jednej strony, a działalnością przemysłową z drugiej strony, działalność związaną z przetwórstwem i wprowadzaniem do obrotu produktów rolnych włączono w zakres rozporządzenia (WE) nr 1998/2006 regulującego pomoc *de minimis* przeznaczoną na działalność przemysłową. Działalność ta została zatem wyłączona z zakresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 1860/2004. Dla zachowania jasności należy uchylić rozporządzenie (WE) nr 1860/2004 i zastąpić je nowym rozporządzeniem, mającym zastosowanie jedynie do sektora produkcji rolnej.
- (5) W świetle doświadczeń Komisji, przy spełnieniu pewnych warunków, maksymalna kwota pomocy w wysokości 3 000 EUR na beneficjenta w okresie trzech lat może wzrosnąć do 7 500 EUR, a pułap 0,3 % produkcji rocznej sektora rolnego do 0,75 % i pozostanie to bez wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi oraz nie zakłóci konkurencji ani nie spowoduje takiego zagrożenia, a pomoc przyznana w tych granicach nie wejdzie w zakres art. 87 ust. 1 Traktatu. Ponadto wzrost ten pozwoli na złagodzenie obciążenia administracyjnego. Lata, które w tym celu należy uwzględnić, obejmują lata obrotowe stosowane przez przedsiębiorstwo w danym państwie członkowskim. Stosowny okres trzech lat należy oceniać w sposób ciągły, zatem dla każdego przypadku nowej pomocy *de minimis* należy ustalić łączną kwotę pomocy *de minimis* przyznanej w ciągu danego roku obrotowego oraz dwóch poprzedzających lat obrotowych. Nie powinno być możliwe dzielenie na kilka mniejszych części środków pomocy, których wartość wykracza poza pułap *de minimis* w wysokości 7 500 EUR, w celu sprowadzenia

⁽¹⁾ Dz.U. L 142 z 14.5.1998, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 151 z 5.7.2007, str. 16.⁽³⁾ Dz.U. C 68 z 6.3.1996, str. 9.⁽⁴⁾ Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 30.⁽⁵⁾ Dz.U. L 379 z 28.12.2006, str. 5.⁽⁶⁾ Dz.U. L 325 z 28.10.2004, str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 875/2007 (Dz.U. L 193 z 25.7.2007, str. 6).

ich do poziomu mieszczącego się w zakresie niniejszego rozporządzenia.

- (6) Niniejszego rozporządzenia nie powinno się stosować do pomocy wywozowej ani do pomocy wspierającej produkty krajowe na niekorzyść produktów przywożonych. Z zakresu jego stosowania należy wyłączyć w szczególności pomoc finansującą tworzenie i funkcjonowanie sieci dystrybucji w innych państwach. Pomoc na pokrycie kosztów uczestnictwa w targach handlowych, bądź kosztów badań lub usług doradczych, niezbędnych do wprowadzenia nowego produktu lub już istniejącego produktu na nowy rynek, nie stanowi zwykle pomocy wywozowej.
- (7) Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich orzekł, że z chwilą przyjęcia przez Wspólnotę aktów prawnych w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku w danym sektorze rolnictwa, państwa członkowskie mają obowiązek powstrzymania się od wszelkich działań mogących zaszkodzić tej organizacji lub wprowadzających od niej odstępstwa⁽¹⁾. Z tego względu niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do pomocy, której wysokość ustalona jest na podstawie ceny lub ilości produktów kupowanych na rynku lub wprowadzonych do obrotu.
- (8) W celu zapewnienia przejrzystości, równości traktowania oraz prawidłowego stosowania pułapu *de minimis*, państwa członkowskie powinny stosować tę samą metodę obliczeń. Aby ułatwić obliczenia, kwota pomocy przyznanej w innej formie niż dotacje pieniężne powinna być przeliczana na ekwiwalent dotacji brutto. Przy obliczaniu ekwiwalentu dotacji dla przejrzystych rodzajów pomocy, innych niż dotacje lub pomoc wypłacana w kilku ratach, należy stosować rynkowe stopy procentowe obowiązujące w chwili przyznawania takiej pomocy. Mając na względzie jednolite, przejrzyste i proste stosowanie zasad pomocy państwa, za rynkowe stopy procentowe stosowane do celów niniejszego rozporządzenia należy uznać stopy referencyjne okresowo ustalane przez Komisję na podstawie obiektywnych kryteriów oraz publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w Internecie. Może jednak zaistnieć konieczność podwyższenia stopy wyjściowej o dodatkowe punkty bazowe, w zależności od ustanowionych zabezpieczeń lub ryzyka związanego z beneficjentem.
- (9) Mając na względzie przejrzystość, równe traktowanie i prawidłowe stosowanie pułapu *de minimis*, niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane jedynie do przejrzystej pomocy *de minimis*. Jako „pomoc przejrzystą” rozumie się pomoc, w przypadku której możliwe jest uprzednie dokładne obliczenie ekwiwalentu dotacji brutto, bez konieczności przeprowadzania analizy ryzyka. Dokładne obliczenie możliwe jest na przykład w odniesieniu do dotacji, subwencji na spłatę odsetek i ograniczonych zwolnień podatkowych. Pomoc polegającą na udzielaniu kredytów preferencyjnych należy uznać za przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli ekwiwalent dotacji brutto został obliczony na podstawie rynkowych stóp procentowych obowiązujących w chwili przyznania pomocy. Pomocy polegającej na wniesieniu kapitału nie należy uznawać za przejrzystą pomoc *de minimis*, chyba

że łączna kwota dokapitalizowania ze środków publicznych nie przekracza pułapu *de minimis* na beneficjenta. Pomocy obejmującej środki w zakresie kapitału podwyższonego ryzyka, o której mowa w Wytycznych wspólnotowych w sprawie pomocy państwa na wspieranie inwestycji kapitału podwyższonego ryzyka w małych i średnich przedsiębiorstwach⁽²⁾, nie należy uznawać za przejrzystą pomoc *de minimis*, chyba że kapitał wniesiony do każdego z docelowych przedsiębiorstw beneficjentów w ramach danego programu zapewnienia kapitału podwyższonego ryzyka nie przekracza pułapu pomocy *de minimis* na beneficjenta.

- (10) Uznaje się za niezbędne zapewnienie pewności prawnej co do programów gwarancyjnych, które nie mogą wpływać na wymianę handlową i zakłócać konkurencji, i w odniesieniu do których dostępne są dane pozwalające na wiarygodną ocenę wszelkich potencjalnych skutków. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem określić szczególnie pułap dla gwarancji w oparciu o gwarantowaną kwotę pożyczki zabezpieczonej daną gwarancją. Właściwe jest ustalenie takiego pułapu przy użyciu metody obliczeń kwoty pomocy państwa w programach gwarancyjnych obejmujących pożyczki na rzecz rentownych podmiotów gospodarczych. Pułap ten nie powinien zatem mieć zastosowania do pomocy indywidualnej *ad hoc*, przyznanej poza zakresem programu gwarancyjnego, ani do gwarancji na transakcje, które nie mają charakteru pożyczki, takie jak gwarancje na transakcje kapitałowe. Przy ustalaniu wysokości pułapu należy opierać się na założeniu, że biorąc pod uwagę górną stopę procentową (wskaźnik niedotrzymania zobowiązań netto) w wysokości 13 % – co w przypadku programów gwarancyjnych we Wspólnocie stanowi najgorszy scenariusz – gwarancję w wysokości 56 250 EUR można uznać za będącą ekwiwalentem dotacji brutto równym pułapowi pomocy *de minimis* wynoszącemu 7 500 EUR. Pułap taki powinien mieć zastosowanie jedynie w przypadku gwarancji pokrywających do 80 % pożyczki, na którą udziela się gwarancji. W kontekście stosowania niniejszego rozporządzenia, do określenia ekwiwalentu dotacji brutto zawartego w gwarancji, państwa członkowskie mogą stosować metodę zgłoszoną na podstawie któregoś z rozporządzeń Komisji dotyczących pomocy państwa i zatwierdzoną przez Komisję, o ile taka zatwierdzona metoda wyraźnie odnosi się do danego rodzaju gwarancji i danego rodzaju transakcji zabezpieczonych gwarancją.
- (11) Niniejszego rozporządzenia nie powinno się stosować do zagrożonych przedsiębiorstw w rozumieniu Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw⁽³⁾, w związku z trudnościami, jakie wiążą się z ustaleniem ekwiwalentu dotacji brutto pomocy udzielanej tego typu przedsiębiorstwom.
- (12) Zgodnie z zasadami regulującymi kwestie dotyczące pomocy, o której mowa w art. 87 ust. 1 Traktatu, za datę przyznania pomocy *de minimis* należy uznać moment, w którym przedsiębiorstwo uzyskuje prawo do przyjęcia takiej pomocy zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 19 września 2002 r. w sprawie C-113/00, Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. 2002 str. I-7601, pkt 73.

⁽²⁾ Dz.U. C 194 z 18.8.2006, str. 2.

⁽³⁾ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, str. 2.

(13) Aby uniknąć przypadków obchodzenia przepisów dotyczących maksymalnej intensywności pomocy określonej w różnych instrumentach wspólnotowych, pomocy *de minimis* nie powinno łączyć się z inną pomocą państwa w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych, w przypadku gdyby taka kumulacja miała skutkować przekroczeniem poziomu ustalonego przepisami wspólnotowymi dla specyficznych uwarunkowań każdego przypadku.

(14) Niniejsze rozporządzenie nie wyklucza możliwości istnienia innej podstawy niż niniejsze rozporządzenie dla nieuznania środka przyjętego przez państwo członkowskie za pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu, na przykład w przypadku decyzji o wniesieniu kapitału lub o gwarancji, gdyż została ona podjęta zgodnie z zasadą inwestora prywatnego działającego w normalnych warunkach gospodarki rynkowej.

(15) Komisja ma obowiązek zapewnić poszanowanie zasad przyznawania pomocy państwa, a w szczególności zadbać o to, aby pomoc przyznawana zgodnie z zasadą *de minimis* spełniała warunki ustalone w tym zakresie. Zgodnie z zasadą współpracy ustanowioną w art. 10 Traktatu państwa członkowskie są zobowiązane do ułatwienia osiągnięcia tego celu poprzez ustanowienie niezbędnego mechanizmu gwarantującego, że łączna kwota pomocy przyznanej zgodnie ze wspomnianą zasadą nie przekracza ani pułapu 7 500 EUR na beneficjenta, ani ogólnych pułapów ustanowionych przez Komisję na podstawie wartości produkcji sektora rolnego. W tym celu państwa członkowskie, przyznając pomoc *de minimis*, powinny, poprzez odniesienie do niniejszego rozporządzenia, poinformować zainteresowane przedsiębiorstwo o kwocie pomocy oraz o tym, że ma ona charakter *de minimis*. Ponadto przed przyznaniem pomocy państwo członkowskie powinno uzyskać od tego podmiotu gospodarczego oświadczenie o wszelkiej innej pomocy *de minimis* otrzymanej w bieżącym roku obrotowym oraz w ciągu dwóch poprzedzających lat obrotowych, a także starannie sprawdzić, czy przyznanie nowej pomocy *de minimis* nie spowoduje przekroczenia obowiązujących pułapów. Przestrzeganie pułapów może być również sprawdzane za pomocą centralnego rejestru. W przypadku programów gwarancyjnych ustanowionych przez Europejski Fundusz Inwestycyjny, może on sporządzić własny wykaz beneficjentów i nałożyć na państwa członkowskie obowiązek przekazania tym beneficjentom informacji na temat otrzymanej przez nich pomocy *de minimis*.

(16) Rozporządzenie (WE) nr 1860/2004 miało początkowo wygasnąć z dniem 31 grudnia 2008 r. Ponieważ niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie przed tą datą, należy wyjaśnić skutki jego wcześniejszego wprowadzenia w odniesieniu do stosowania go do pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom sektora produkcji rolnej na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1860/2004.

(17) Uwzględniając doświadczenie Komisji, a w szczególności konieczność systematycznego dokonywania przeglądu jej polityki w zakresie pomocy państwa, właściwe jest ogra-

niczenie okresu obowiązywania niniejszego rozporządzenia. W razie gdyby niniejsze rozporządzenie przestało obowiązywać i nie zostało przedłużone, państwa członkowskie powinny dysponować sześciomiesięcznym okresem dostosowawczym w odniesieniu do pomocy *de minimis* objętej jego przepisami,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom w sektorze produkcji rolnej, z wyjątkiem:

- a) pomocy, której wysokość ustalona jest na podstawie ceny lub ilości produktów wprowadzonych do obrotu;
- b) pomocy udzielanej na działalność związaną z wywozem, a mianowicie pomocy związanej bezpośrednio z ilością wywożonych produktów, z tworzeniem i funkcjonowaniem sieci dystrybucji lub wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności eksportowej;
- c) pomocy uwarunkowanej preferowaniem towarów krajowych w stosunku do towarów sprowadzanych z zagranicy;
- d) pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom zagrożonym.

Artykuł 2

Definicje

W rozumieniu niniejszego rozporządzenia:

- 1) „przedsiębiorstwa sektora produkcji rolnej” oznaczają przedsiębiorstwa prowadzące działalność związaną z produkcją podstawową produktów rolnych;
- 2) „produkty rolne” oznaczają produkty wymienione w załączniku I do Traktatu, z wyjątkiem produktów rybołówstwa i akwakultury objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 104/2000 ⁽¹⁾.

Artykuł 3

Pomoc *de minimis*

1. Za niespełniającą wszystkich kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu i tym samym za zwolnioną z wymogu zgłoszenia przewidzianego w art. 88 ust. 3 Traktatu, uważa się pomoc, która spełnia warunki określone w ust. 2–7 niniejszego artykułu.

2. Łączna kwota pomocy *de minimis* przyznana jednemu przedsiębiorstwu nie może przekraczać 7 500 EUR w okresie trzech lat obrotowych. Pułap ten stosuje się bez względu na formę pomocy i jej cel. Okres, który należy wziąć pod uwagę, ustala się poprzez odniesienie do lat obrotowych stosowanych przez podmiot gospodarczy w danym państwie członkowskim.

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22.

Jeśli łączna kwota pomocy przewidziana w ramach środka pomocy przekracza pułap, o którym mowa w akapicie pierwszym, nie może ona być objęta przepisami niniejszego rozporządzenia, nawet w odniesieniu do części pomocy nieprzekraczającej tego pułapu. W takim przypadku nie można ubiegać się o objęcie zakresem niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do tego rodzaju środka pomocy, ani w chwili przyznania takiej pomocy ani później.

3. Maksymalna skumulowana kwota pomocy *de minimis* przyznanej przedsiębiorstwom sektora produkcji rolnej przez państwo członkowskie w okresie trzech lat obrotowych nie przekracza wartości określonej w załączniku.

4. Pułapy określone w ust. 2 i 3 wyraża się w formie dotacji pieniężnej. Wszystkie podane wartości są wartościami brutto, czyli nie uwzględniają potrąceń z tytułu podatków ani innych opłat. W przypadku gdy pomoc udzielana jest w formie innej niż dotacja, kwotę pomocy, która ma zostać uwzględniona, wyraża się jako ekwiwalent dotacji brutto.

5. Wartość pomocy wypłacanej w kilku ratach jest dyskontowana na dzień jej przyznania. Jako stopę procentową stosowaną do dyskontowania oraz do obliczenia ekwiwalentu dotacji brutto stosuje się stopę referencyjną obowiązującą w momencie przyznania pomocy.

6. Niniejsze rozporządzenie stosuje się jedynie do pomocy, w odniesieniu do której możliwe jest dokładne obliczenie na zasadzie *ex ante* ekwiwalentu dotacji brutto, bez konieczności przeprowadzania oceny ryzyka („pomoc przejrzysta”). W szczególności:

- a) pomoc polegającą na udzielaniu pożyczek uznaje się za pomoc przejrzystą, jeżeli ekwiwalent dotacji brutto został obliczony na podstawie rynkowych stóp procentowych obowiązujących w chwili przyznania pomocy;
- b) pomocy polegającej na wniesieniu kapitału nie uznaje się za pomoc przejrzystą, chyba że łączna kwota dokapitalizowania ze środków publicznych nie przekracza pułapu *de minimis*;
- c) pomocy obejmującej środki w zakresie zapewnienia kapitału podwyższonego ryzyka nie uznaje się za pomoc przejrzystą, chyba że kapitał wniesiony na rzecz każdego przedsiębiorstwa w ramach programu pomocy na zapewnienie kapitału podwyższonego ryzyka nie przekracza pułapu *de minimis*;
- d) pomoc indywidualną przyznaną w ramach programu gwarancyjnego na rzecz przedsiębiorstw, które nie są przedsiębiorstwami zagrożonymi, uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis* wówczas, gdy gwarantowana część pożyczki, na którą udziela się gwarancji, nie przekracza kwoty 56 250 EUR na przedsiębiorstwo. Jeśli gwarantowana część tej pożyczki stanowi jedynie pewną część tego pułapu, uznaje się, że ekwiwalent dotacji brutto tej gwarancji odpowiada tej

samej części pułapu, o którym mowa w ust. 2. Wartość gwarancji nie może przekroczyć 80 % wartości pożyczki.

Programy gwarancyjne uznaje się również za programy przejrzystej pomocy, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- (i) na potrzeby stosowania niniejszego rozporządzenia, metoda obliczania ekwiwalentu dotacji brutto zawartego w gwarancji została przed wdrożeniem zatwierdzona przez Komisję zgodnie z przepisami przyjętymi przez Komisję w dziedzinie pomocy państwa;
- (ii) metoda wyraźnie odnosi się do rodzaju gwarancji i rodzaju transakcji gwarantowanych, jakie w danym przypadku wchodzi w grę w kontekście stosowania niniejszego rozporządzenia.

7. Pomocy *de minimis* nie należy łączyć z inną pomocą państwa dotyczącą tych samych wydatków kwalifikowanych, w przypadku gdyby taka kumulacja miała skutkować przekroczeniem poziomu ustalonego przepisami wspólnotowymi dla specyficznych uwarunkowań każdego przypadku.

Artykuł 4

Monitorowanie

1. W przypadku gdy państwo członkowskie zamierza przyznać przedsiębiorstwu pomoc *de minimis*, pisemnie powiadamia je o przewidywanej kwocie pomocy (wyrażonej jako ekwiwalent dotacji brutto) oraz o jej charakterze *de minimis*, podając wyraźne odniesienie do niniejszego rozporządzenia, a także podając tytuł niniejszego rozporządzenia oraz odniesienie do jego publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Jeśli pomoc *de minimis* przyznaje się kilku przedsiębiorstwom w ramach programu pomocy oraz otrzymują one różne kwoty pomocy, państwo członkowskie może podjąć decyzję o wypełnieniu wspomnianego obowiązku poprzez poinformowanie przedmiotowych przedsiębiorstw o wysokości stałej kwoty odpowiadającej maksymalnej kwocie pomocy, która może być przyznana w ramach tego programu. W takim przypadku do określenia, czy nie przekroczono pułapu określonego w art. 3 ust. 2 służy ta stała kwota. Przed przyznaniem pomocy, państwo członkowskie musi także uzyskać od danego przedsiębiorstwa oświadczenie, w formie pisemnej lub elektronicznej, na temat wszelkiej innej pomocy *de minimis* przyznanej w ciągu bieżącego roku obrotowego oraz dwóch poprzedzających lat obrotowych.

Państwo członkowskie uzyskuje od każdego beneficjenta oświadczenie o tym, że całkowita kwota otrzymanej przez niego pomocy nie przekracza pułapu określonego w art. 3 ust. 2. W przypadku gdy pułap ten zostaje przekroczony, dane państwo członkowskie zapewnia zgłoszenie Komisji środka pomocy powodującego przekroczenie pułapu lub zwrócenie go przez beneficjenta.

2. Państwo członkowskie przyznaje pomoc *de minimis* dopiero po sprawdzeniu, czy nie spowoduje ona, że łączna kwota pomocy *de minimis* otrzymanej przez przedsiębiorstwo w referencyjnym okresie składającym się z bieżącego roku obrotowego i dwóch poprzedzających lat obrotowych, przekroczy pułapy ustalone w art. 3 ust. 2 i 3.

3. W przypadku gdy państwo członkowskie stworzyło centralny rejestr pomocy *de minimis*, zawierający pełne informacje dotyczące wszystkich przypadków pomocy *de minimis* objętej zakresem niniejszego rozporządzenia i przyznanej przez organ tego państwa członkowskiego, wymóg określony w ust. 1 akapit drugi nie ma zastosowania, jeżeli rejestr obejmuje okres co najmniej trzech lat.

4. W przypadku gdy państwo członkowskie przyznaje pomoc na podstawie programu gwarancyjnego zapewniającego gwarancję finansowaną z budżetu UE za pośrednictwem Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego, ust. 1 akapit pierwszy może nie być stosowany.

W takich przypadkach stosuje się następujący system kontroli:

- a) Europejski Fundusz Inwestycyjny, na podstawie informacji, które zobowiązani są mu dostarczać pośrednicy finansowi, ustanawia co roku wykaz beneficjentów pomocy i wielkości ekwiwalentu dotacji brutto, otrzymanego przez każdego z nich. Europejski Fundusz Inwestycyjny przesyła takie informacje do zainteresowanego państwa członkowskiego i do Komisji;
- b) w ciągu trzech miesięcy od otrzymania informacji zainteresowane państwo członkowskie przekazuje je docelowym beneficjentom pomocy;
- c) państwo członkowskie uzyskuje od każdego beneficjenta oświadczenie o tym, że łączna kwota otrzymanej przez niego pomocy *de minimis* nie przekracza pułapu pomocy *de minimis*. W przypadku gdy kwota ta zostaje przekroczona, dane państwo członkowskie zapewnia zgłoszenie Komisji środka pomocy powodującego przekroczenie pułapu lub zwrócenie go przez beneficjenta.

5. Państwa członkowskie rejestrują i gromadzą wszystkie informacje dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia. Takie dokumenty zawierają wszelkie informacje konieczne do wykazania, że warunki niniejszego rozporządzenia zostały spełnione.

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, należy zachować:

- a) w przypadku indywidualnej pomocy *de minimis* – przez okres dziesięciu lat, począwszy od daty przyznania pomocy;

- b) w przypadku programów pomocy *de minimis* – przez okres dziesięciu lat, począwszy od daty przyznania po raz ostatni pomocy indywidualnej w ramach wspomnianego programu.

6. Na pisemny wniosek Komisji państwa członkowskie przekazują jej w ciągu 20 dni roboczych lub w terminie dłuższym, określonym we wniosku, wszelkie informacje, jakie Komisja uzna za niezbędne do stwierdzenia, czy spełniono warunki niniejszego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do łącznych kwot pomocy *de minimis* otrzymanej przez dane przedsiębiorstwo oraz przez sektor rolny danego państwa członkowskiego.

Artykuł 5

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 1860/2004 uchyla się z dniem 1 stycznia 2008 r.

Artykuł 6

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznanej przed dniem 1 stycznia 2008 r. przedsiębiorstwom sektora produkcji rolnej, pod warunkiem że spełnia ona warunki ustanowione w art. 1–4, z wyjątkiem wymogu wyraźnego odesłania do niniejszego rozporządzenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1 akapit pierwszy. Wszelka pomoc nie spełniająca tych warunków podlega ocenie Komisji, zgodnie z odpowiednimi ramami regulacyjnymi, wytycznymi, komunikatami i zawiadomieniami.

2. Uznaje się, że wszelka pomoc *de minimis* przyznana między dniem 1 stycznia 2005 r. a okresem sześciu miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, która spełnia warunki rozporządzenia (WE) nr 1860/2004 stosowanego do sektora produkcji rolnej do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, nie spełnia wszystkich kryteriów określonych w art. 87 ust. 1 Traktatu, zatem nie podlega wymogowi zgłoszenia, o którym mowa w art. 88 ust. 3 Traktatu.

3. Po upływie okresu obowiązywania niniejszego rozporządzenia środki pomocy *de minimis* spełniające warunki określone w niniejszym rozporządzeniu mogą być w dalszym ciągu stosowane na warunkach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu przez kolejne sześć miesięcy.

Artykuł 7

Wejście w życie i okres obowiązywania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Maksymalna skumulowana kwota pomocy *de minimis* przyznanej przedsiębiorstwom sektora produkcji rolnej, o której mowa w art. 3 ust. 3, dla poszczególnych państw członkowskich:

(EUR)	
BE	51 532 500
BG	23 115 000
CZ	26 257 500
DK	59 445 000
DE	297 840 000
EE	3 502 500
IE	40 282 500
EL	75 382 500
ES	274 672 500
FR	438 337 500
IT	320 505 000
CY	4 327 500
LV	5 550 000
LT	11 572 500
LU	1 777 500
HU	44 497 500
MT	870 000
NL	165 322 500
AT	40 350 000
PL	119 542 500
PT	47 782 500
RO	98 685 000
SL	8 167 500
SK	11 962 500
FI	26 752 500
SE	30 217 500
UK	152 842 500